

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi EKP büroo, direktiooni, ELKNU komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 27 Neljapäeval, 19. novembril 1959. a. XI aastakäik

17. NOVEMBER — RAHVUSVAHELINE ÜLIÕPILASPÄEV

Palju elevust tõi nädal enne rahvusvahelist üliõpilaspäeva meie instituudi perele. Huvitavas vormis kulges aktiivi mitmepäevane õppus-seminar. Nädala lõpul võeti vastu küllalisi teistest vennas-vabariikidest, kes olid saanud Eesti NSV pealinna rahvusvahelisele üliõpilaspäevale pühendatud pidustustele. Käidi Raadioteatris, J. Tombi nimelises Kultuurihoones kontsertidel, võeti osa TPedI-s toimunud üliõpilaste karnevalist. Meie instituudi delegatsioon sõitis Kaunasesse. Palju räägiti neil päevil üliõpilaste tööst, kiitvaid sõnu lausuti parimate aadressil, nii mõnigi pilk heideti tulevikku... Jah, oleme harjunud üliõpilaspäeval tegema kokkuvõtteid minevikust ning uitama mõtetega tuleviku radadel, sõlmima tutvus- ja sõprussidemeid üliõpilastega ligidalt ning kaugelt. See on ju meie päev.

Aga kas kõik meist teavad, miks tekkis kalendrisse märke just 17. novembri kuupäeva juures — rahvusvaheline üliõpilaspäev.

See juhtus 20 aastat tagasi, 17. novembril 1939. a. haarasid fašistid Tšehhoslovakkias enda kätte kõik Praha kõrgemad õppeasutused, need suleti. Algasid üliõpilaste arreteerimised, mahalaskmised.

Protest selliste alatute tegude vastu levis maailma demokraatliku üliõpilaskonna seas. Tekkis ühtse tegutsemise vajadus, mille tulemusena loodi Rahvusvaheline Üliõpilaste Komitee ja hiljem Rahvusvaheline Üliõpilaste Liit. Ja kui otsustati kord aastas tähistada rahvusvahelist üliõpilaspäeva, langes valik 17. novembrile — Praha sündmuste päevale. Kõlagu sel päeval veelgi kindlamalt õppiva noorsoo nõue:

«RAHU RAHVASTELE!»

Instituut võttis vastu uusi aspirante

Kuigi teaduslike töötajate arv vabariigis ületab sõjaeelse taseme mitmekordselt, tuntakse meil teadusliku kaadri alal veel siiski teravat puudust. Seda silmas pidades laiendas TPI tunduvalt sel aastal aspirantide vastuvõttu. Tavalise 10—12 aspirandi asemel võttis instituut seekord vastu 33 aspiranti, neist 26 mittestatsionaarselt.

Uueks ja väga tervitatavaks nähteks tuleb lugeda ka seda, et lisaks traditsioonilisteks kujunenud erialadele, nagu matemaatika, füüsika, raudbetoon- ja kivikonstruktsioonid, orgaaniline keemia, tahkete kütuste keemia jt., figureerib vastuvõttuplaanis rida uusi, väga vajalikke ja defitsiitseid spetsialisusi. Nimetagem neist kas või elektrimasinate eriala, automaatikat ja telemehaanikat, autoteede eriala, ehitusmehaanikat, keemiatööstuse protsesside ja aparatuuride eriala jt. Esmakordne oli vastuvõtt ka tööstuse ökonomika organisereerimise ja planeerimise alal, kus loodi 5 aspirandikohta.

Vastuvõtuks nimetatud uutel erialadel tuli aspirantide juhendamise ülesandada ka noortele, kuid juba silma paistnud õppejõududele nagu tehniliste teaduste kandidaat H. Sillamaa, dotsent, tehniliste teaduste kandidaat V. Kikas jt. Real uutel erialadel on aga juhendajateks sellised kogunud teaduslikud töötajad, nagu tehniliste teaduste doktor Voldek ja tehniliste teaduste doktor Siirde. Olgu märgitud, et kahe tööstusökonomikaalase aspirandi juhendamise võttis oma peale ENSV Rahvamajanduse Nõukogu esimees A. Veimer.

Mis puutub vastuvõtuksamite käiku, siis tuleb märkida, et kuigi puudus suur konkurss, ja mõned planeeritud erialad tulid kandidaatide puudusel osaliselt asendada teistega, suudeti siiski kõik kohad komplekteerida inimetega, kellel on eeldusi kujuneda tõsisest teaduslikeks

töötajaks. Rida kandidaate, nagu M. Leibur, O. Pikkov, N. Bernovskaja, K. Johanson, sooritasid sisseastumiseksamid silmapaistvate tulemustega.

Vastuvõetud kandidaatidest on rõhuv enamus oma hariduse saanud meie instituudis. Mõni neist, nagu näiteks «Estonprojekti» insener Endel Paalman on eduka üliõpilase ja silmapaistva ühiskondliku töötajana kõigil veel värskest meeles. Mittestatsionaarsesse aspirantuuri astus rida seltsimehi, kes töötavad vastutusrasketel kohtadel nii rahvamajanduses kui ka teistel aladel. Nime-tame siin näiteks «Rahva Hääle» toimetaja asetäitjat P. Jürgot, Rahvamajanduse Nõukogu Masinaehituse Valituse Töönormatiivide Uurimise Büroo juhatajat J. Fominõhhi jt.

Kokkuvõttes võib 1959. a. aspirantide vastuvõttu lugeda korraldänuks. Instituudi direktioon loodab, et äsja vastuvõetud aspirandid teevad eelseisvatel töörohketal aastatel kõik mis neist sõltub selleks, et täita nendele pandud lootusi ja õigustada neid erakordselt soodsaid tingimusi, mida Nõukogude riik on aspirantuuri astujatele loonud.

H. LEPIKSON,
TPI direktori asetäitja teaduslikul alal

Pidustustel Kaunas

14.—17. novembrini viibis Loodu NSV-s Kaunase Polütehnilise Instituudi Komsomolikomitee kutsel meie instituudi komsomolikomitee kolmeliikmeline delegatsioon, kes võttis osa rahvusvahelisele üliõpilaspäevale pühendatud pidustustest Kaunas. Delegatsiooni koosseisu kuulusid mehaanikateaduskonna diplomaand Isak Moldavski, ehitusteaduskonna komsomolibüroo liige Maie Kallas (EA-14) ja ametiühingu aktiivist Keemia-müeteaduskonna IV kursuse üliõpilane Maie Tammik.

Ühiskondliku aktiivi seminar

Pildil: aktivistidele esineb «Noorte Hääle» toimetaja sm. Jürna. H. Araku fotod

Vahetult enne rahvusvahelist üliõpilaspäeva organiseeris ELKNU TPI komitee aktiivi seminari, millest kutsuti osa võtma kõigi õpperühmade komsomoligruppide sekretärid, õpperühmade vanemad ja ametiühinguorganisatorid.

Tuleb märkida, et aktiivi kokkukutsumine polnudki nii lihtne kui seda algul võis arvata. Kui komsomoligrupi sekretäride ja rühmavanemate nimesid olid ELKNU TPI komiteele teada, siis ametiühinguorganisatorite nimekirja, olgugi et juba teaduskondades on ametiühingu konverentsidki toimunud, ei olnud võimalik saada isegi instituudi ametiühingukomiteest. Selline oma aktiivist mittehuviatus on ametiühingukomiteele täiesti andeksandmatu. Millist tööd saab üldse teha aktiiviga kui ei teatagi, kes aktiivi hulka kuuluvad!

Seminaril kuulati kolme päeva jooksul ära kuus ettekannet, millised olid tihedalt seotud rahvusvahelise üliõpilaskäitumise ja rahvusvahelise noorsooliikumisega.

10. novembril k.a., s.o. seminari avapäeval esines ettekandega teemal: «Kaasaegne rahvusvaheline noorsooliikumine» ELKNU Tallinna Linnakomitee esimene sekretär sm. Bruns. Teine ettekanne: «Muljeid Moskvas toimunud rahvusvaheliselt üliõpilaste seminarilt», oli ELKNU Keskkomitee sekretärilt sm. Pajumaalt.

Seminaril teisel päeval, 11. novembril, esinesid aktiivile Eesti Raadio Noortesaadete toimetaja sm. Hion, kes rääkis noortesaadete toimetuse senisest tööst ja tulevikuvaadetest ning ajalehe «Rahva Hääle» toimetuse osakonnajuhataja sm. Mets, kes vestles

koolioludest ja noorte elust nelis kümnes kapitalistlikus riigis, kust viimaste aastate jooksul oli viibinud.

Ka seminari lõpupäeval, 12. novembril, kuulati kahte ettekannet. Seekord esinesid ajalehe «Noorte Hääle» toimetaja sm. Jürna ja ajalehe «Sovetskaja Estonia» toimetuse töötaja sm. Kukanov. Esimene tutvustas aktiiviste rahvusvahelise üliõpilaskomitee organisatsioonidega ja progressiivse üliõpilaskäitumisega, kuna teine rääkis noorte elust Hiina Rahvavabariigis.

Aktiivi liikmed jäid seminaril olnud ettekannetega üldjoontes rahule. Tehti ettepanekuid ka seminari järgnevat koosolekut teemade suhtes, milliseid ELKNU TPI komitee ka kindlasti arvestab.

S. SALUS

MEIE TUBLIMAI

• LAMVOLL, VILLI

õpperühma MM-55 rühmavanem, komsomunistlik noor. Autasustatud kohusetundliku ja korraliku suhtumise eest õppetöösse ja ühiskondlikkusesse ülesannetes.

Teadmiseks seinalehtede toimetustele

1959. a. detsembris toimub Tallinnas Kõrgemate Koolide, Teaduslike Asutuste ja Haridusalal Töötajate Ametiühingu vabariiklik seinalehtede ülevaatus. Meie instituudil on võimalus sellest ülevaatuses osa võtta kahe seinalehena. Millised on need kaks seinalehte, mis esindavad TPI-d ülevaatusel, selgub 23. novembril, mil instituudi ühiskondlike organisatsioonide esindajatest moodustatud komisjon, võttes arvesse seinalehes avaldatud materjali aktuaalsust, konkreetsust, samuti ka seinalehtede kunstilist kujundust, langetab selle kohta oma otsuse.

K. ORGO,
TPI ametiühingukomitee kultuurmassilise komisjoni esimees

RAÄGIME ISETEGEVUSEST

Paistab, et on küllalt juttu tehtud sellest, millised saavutused olid meie isetegevusringidel mõeldud aastal. Vestleme siis pisut sellest, mida on tehtud ja oleks vaja teha sellel aastal.

Juba aastaid on töötanud klubis juures meil nii populaarseks saanud nais- ja meeskoor ning vabariigis üks parimaid puhkpilliorkestreid. Estradiorkester on küll üks nooremaid kollektiive, kuid ülevaatusel sai ta teenitud tunnustuse, esimese koha. Hiljuti pühitses oma 10-aastase tegevuse juublit TPI rahvatantsukollektiiv. Meie näitering Aksel Orava juhtimisel on andnud etendusi peale kodulinna ka teistes vabariigi linnades. Kust alati on saadud kiitvaid hinnanguid. Hiljuti külastati põlevkivirajooni — Jõhvit ja Kohtla-Nõmme. Tartus vahetati muljeid kahe kõrgema õppeasutuse näiteringi tegevuse üle. Hil-

juti alustas tööd vene õppekeele üliõpilaste draamaring näitleja Rassomahhni juhtimisel. Kuna ring alles loodi, on soov, et need üliõpilased, kes on huvitatud näiteringi tööst, registreeruksid ametiühingukomitees.

Nais- ja meeskoori juures alustasid tööd ansamblid Aino Soosaare ja Mall Poola juhtimisel. Eraldi solistide ringi meil ei tööta, kuid kooride hääleseadjad juhendavad ka soliste meeleldi.

Meie klubis toimunud ürituste raames on aratanud suurt huvi üliõpilaste hulgas käitumise, rõivastumise ja tantsukultuuri küsimused. Käesoleval õppeaastal on toimunud järgmised huvitavad üritused: «Kuidas käituda rõivastada» lektor Ina Aasmaa. Samal üritusel oli ka moodemonstratsioon. Suurt huvi äratas ka õhtu: «Festivalide ajaloo», kus esinesid VI ja VII

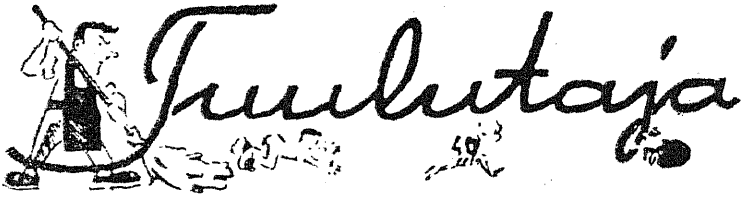
festivalidest osavõtjad. Momen-dil valmistuvad ühiseks temaatiliseks õhtuks nais- ja meeskoor: «Laulupidude ajaloo». Naiskoor valmistab ette temaatilise õhtu meie vanemapõlve helilooja Miina Härma loomingust.

Väga suured raskused nii ringide töös kui ka puhkeõhtute läbiviimisel on just seoses ruumide puudumisega. Veel tänaseni ei ole suudetud välja rabelda ruumide kitsikkusest. Peaaegu kõikide isetegevusringide tööd on koondunud Lenini pst. 7 klubisse, kus aga ei saa kiidelda ruumide avarusega. Seoses õhtuse õppetööga saab klubialustada oma puhkeõhtuid alles 21.00. Pretensioon on ka õppeosakonnale, kes ei suutnud koostada õppeplaani nii, et kas või kordki nädalas lõpeks enamuse õpperühmadel töö kell 18.00.

KLUBI JUHATUS

Teatavasti kuulutas ajalehe «Tallinna Polütehnik» toimetuse välja konkursi nime leidmiseks huumori ja satilri-nurgale. Ettepanekuid laekus kokku kaheksa, neist kõige originaalsemaks osutus kujutatava geomeetria ja tehnilise joonestamise kateedri dotsendi k.t. sm. O. Rõnga poolt soovitatud nimi: «Tuulutaja», mille toimetuse otsustaski valida.

Käesolevast numbrist hakkab «Tuulutaja» ilmuma regulaarselt vähemalt kord kuus.

Me armas polütehniline pere
teil ütlen ühtse, sõbraliku tere.
Mu ülesandeks on head tuju luua,
kuid samuli väärnähted välja tuua.
Ma üksi seda muidugi ei jõua
seepärast kõigilt materjali nõuan!
Direktor, asetäitjad, dekaanaadid
ja õppejõud, kel nime ees on kraadid
ja need kel kraade praegu veel ei ole —
ei midagi siis häbeneneda pole,
ja üliõpilased, laborandid —
meil mõnes asjas lood veel üsna sandid —
neid küsimusi tuulutada vajal!
Veel kord siis — terveist!

Teie «Tuulutaja»

ÕNNETU OTI PIHTIMUS

Olen alati öelnud, et number 13 ja reedene päev ei too õnne. Vangutate pead ja ütlete, et ebausk. Aga pole ühtigi. Möödunud nädalal juhtus reedene päev olema veel 13-nes ja kohe näete, et mul ei vedanud. Lühidalt ei vedanud.

Tulin parajasti kesköö paiku «Nordist» ja imestasin, et miks need majad on Tallinnas nii ligistikku ehitatud, kõnnitee ruumi kohe pole vahele jäetud. Lööd vasaku öla vastu kõverat vihmaveetoru siniseks, sealsamas pöörkad parema jalaga vastu kivikõva seinu. Korraga lõin mõtlema jalad ära mingi esiletungiva fassaadi ilustise vastu (kohe sealt mööda minnes märkasid, et oli hoopis treppiga tegemist) ja potsatasin istuli. Pidasin parajasti aru, kas tõusta püsti või istuda edasi, kui mu kohale kumardus üks range ilmega noormees ja lausus: «Kuulge, kodanik...» Aga ta — tundsin tas ära «Tuulutaja» noorema kaastöölise — tundis mu ära, sikutas püsti, talutas Balti jaama esisele haljasalale, pani pingile istuma ja siis algas lugulaul, et mis minuga tänava lahti on, et miks ma jooz, et miks mul on halvad sõbrad jne. jne. Noomiti, hoiatati, kiruti...

No mul kargas ka lõpuks hing täis. Kas siis mina tõesti ükski olen selles süüdi, mida pidin praegu kuulma. Ja siis otsustasin jutustada oma loo. Mitmed heliloojad on armastanud kirjutada «Sõnadeta laule» ja «Kurbid valsse». Minu loo pealkirjaks kõlbaks arvatavasti «Kurbid lugus».

See algas nii. Asusin tänava sügisel elama Toompuiestee internaat. Internaat nagu selline asutus ikkagi, toas mitu-mitu

poissi, köök vingu ja sinist suitsu täis. Päeval käisin loengutel, peale lõunat õppisin ja õhtuti tahtsin kultuuriselt vaba aega veeta. Pika järelepärimise peale sain teada, et alumisel korrusel on meil vaba aja veetmiseks ette nähtud selline koht, mida nimetatakse punanurgaks. Lüksis rõõmsal meelel alla. Isolaatori vahetus läheduses oli üks lukustatud uks. Et teised ukse avanesid kas kööki, pesuruumi või treppikotta tulin järeldusele (mis

Nii on Rahvakohtu tänava ühiselamu köögis.

hiljem osutus ka õigeks), et selle lukus ukse taga asuski punanurk. Lohutasin end mõttega, et vast täna juhtus juhustlikult lukus olema, homme enam ei ole. Tulin sama ukse taha homme, ühehommene... Käisin truuult nädalapäevad, kuid üks jäi ikkagi lukustatuks. Viimaks, 12-ndal korral, õnnestus mul läbi ukse kuulda telefonihelinat, kaks päeva hiljem pääsesin ka imekombel sisse. Olin rõõmus ja erutatud. Lasin silmadel libiseda üle tühja laua (lootsin sealt leida

värsked ajalehti), katkise diivanini ja 700 rublaliste kardinade. Lõpuks, mis see siis oli — televiisori kapp. Tormasin õhinal kapi juurde, avasin ettevaatlikult ukse ja nägin sama mida teiegi juuresoleval pildil s, o, kuivanud saia kanikat, kohvi-topsi, paari kortsunud ajalehte ja rikkis «krappi». Olin pettunud. Enam ma punanurgale ei lootnud. Hakkasime Sassiaga õhtuti restoranides käima. Sõime, kuulasime muusikat, vestlesime ja vaatasime rahvast.

Siis kuulsin korra koridoris, kuidas üks Lenini puieestel elunev ehitaja pajatas, et mullu käinud neil igal õhtul ping-pongi lahingud. Ei pidanud pikka

See on televiisorikapp.

aru, kolisin kohe üle Lenini puieestee internaat.

Kolimispäeva õhtul oli kogu maja laulu täis. Naiskoor harjutas klubis. Muutusin kohe optimistlikuks. Järgmisel päeval ostsin kümme kond pinksi palli ja seadsin õhtu saabudes sammud

klubi, punanurga jt. ruumide poole. Vanadelt elanikelt sain teada, et paarisaja elaniku kohta pidi alumisel korrusel olema tervenisti 4 kultuuriruumi. Kõigepealt silmasin «pinksi» lauda, mis vedeles lahtioletult esikus riidenagi taga. Seejärel oli mul au kohata nelja lukustatud ust. Püüdsin hankida võtit valves olevalt üliõpilaselt, mis aga ebaõnnestus sel lihtsal põhjusel, et võtit valvelaas polnud. «Mis nendesde tühjadesse tubadesse ikka minna, televiisor ja magnetofon on üleval poiste toas», lohutatas valvur.

Nagu kuulsin, et Kosklas valmis uus ühiselamu, raputasin südalinna tolmujalgadelt ja valisin uueks pesaks Lilleküla jaama taga asuva uusehituse. Sellega tegin kõige suurema vea. Siin polnud mingit punanurka ega selle aseainet veel olemaski, pidavat kunagi tulevikus küll valmima, aga millal, ei tea. Ootan pikisilmi seda rõõmsat sündmust. Seni käin õhtuti endiselt «Nordis». Ja et ettekandjad hakkasid märku andma, nagu ei sobiks restoranis ainult limonaadi pudeli taga istuda, olen ka kangemaid marke pruukima hakanud. Üksvahe kaalusin küll ülekõlmist Rahvakohtu internaat. Seal olla punanurk ja selles isegi — televiisor, kuid väljajavaade, seista pool päeva köögis söögitegemise järjekorras, ei meelita sugugi.

Aga nüüd, armsad kaasüliõpilased, kas mõistate miks ma hakkasin käima restoranis.

Teie õnnetu Ott

Aktiivne ÜTÜ liige VIIDO PAOMETS

TPI üliõpilaste hulgas tehtav teaduslik uurimistöõ haarab üha rohkem üliõpilasi, samuti tõuseb tööde tase, mida näitab eriti kujakalt teaduslike tööde antavad hinnangud ja nendele pööratav tähelepanu.

Kes siis on meie paremaid sellel alal? Üheks vanemaks TPI ÜTÜ liikmeks, kes on silma paistnud teaduslike tööde suure arvu ja hea taseme poolest on energeetikateaduskonna V kursuse üliõpilane, kommunistlik noor Viido Paomets.

Pühapäeval külastas teda üks toimetuse töötajatest, et järgi uurida, milles seisab edu saladus ja millised on tulevikuplaanid.

Kuna sm. Paomets elab ühiselamus, siis tekkis kohe küsimus, kust kandi mehi ta on? Nagu selgus, lõpetas ta 1955. kevadel Haapsalu Keskkooli ja astus samal aastal TPI Energeetika-teaduskonda. Teadusliku tööga hakkas tegelema juba teisel kursusel, esialgu füüsika kateedri juures. Algul ei läinud muidugi kõik libedasti. Juba pärast töö teema valimist kerkis üles rida raskusi ja küsimusi, kuid juhendaja-õppejõu poolt kättenäidatud suunad, töö ulatus ja uurimise meetodika kindlaksmääramine aitasid neist raskustest üle saada ja juba esimene töö teemal «Induktiivsuse määramine» äratas tähelepanu.

Olles kolmandal kursusel, hakkas V. Paomets õppetöö kõrval töötama Hans Pöögelmänni nim. Tallinna Raadiotehnika tehases, jätkates samal ajal ka teadusliku töö tegemist.

Üldse on Viido Paomets ÜTÜ teaduslikel konverentsidel ette kandnud neli teaduslikku tööd. Neist kõige raskemaks ja huvitavamaks peab tööd teemal: «Homogeense liini mudel», mille ta valmistas elektrotehnika kateedri. Töö võttis aega pool aastat ja nagu õppejõud ütlevad, oli hästi ning originaalselt teostatud.

Muuseas, teadusliku töö tegemise käigus tuleb kasutada mitmesugust tehnilist kirjandust, mida eesti keeles kahjuks praegu üldse ei esine. Selleks on eriti vajalik keelte oskus. Suurem osa vajalikust kirjandusest on vene keeles olemas, kuid sageli on vaja kasutada ka võõrkeelseid materjale. Paomets ise valdab saksa keelt, kuid tööde käigus on

tulnud ka inglise keelega tegelemist teha. Siin on Viidol head tahet jätkunud ja ta on inglise keeles vähemalt lugemise selgeks õppinud.

Kuna üliõpilastel alati kummitab ajapuudus, siis oleks huvitav teada, palju aega kulub teadusliku töö tegemiseks. Paomets mõttes siin hetke ja ütles, et oma viisteist tundi nädalas kindlasti. Seetõttu jääb nii mõnigi film vaatamata, teatriened külastamata või raamat lugemata. Aga sügav huvi teadusliku töö vastu teeb sellised ohvrid tühihiks.

Mis õppetöösse puutub, siis siin ei ole teaduslik töö sugugi seganud vaid hoopis vastupidi, seda näitab seegi fakt, et Viido on rühmas õppeadukuse poolest paremate hulgas.

Üheks huvialaks on Viidole veel fotograafia. Ka selles vallas on näha töökaid käsi ja mõtlejat vaimu. Omavalmistatud valgustusaja suurendusaparaadi juures, impulsslamp ja teised tehnilised täiustused kõnelevad ise enda eest.

Küsimusele, millised on plaanid teadusliku töö osas tulevikus, vastas Viido Paomets, et praegu ei ole midagi kindlat veel valmis vaadatud, kuid kavas on üks töö veel enne instituudi lõpetamist siiski teha.

Jääb veel vaid soovida Viido Paometsale head tahet ja tööindu viimaseks eksamisessiooniks, diplomitööks ja edaspidiseks teaduslikuks uurimistööks.

K. RADGE

TPI Kino-foto kabineti juurde organiseeritakse fotoring koos vajaliku materiaal-tehnilise baasiga. Registreerida tuleb lähema

nädala jooksul TPI komsomolli-komitees.

ELKNÜ TPI KOMITEE

Astugem VAK-i liikmeks!

Juba aastaid töötab TPI ametiühingukomitee juures üliõpilaste vastastikuse abistamise kaasa (VAK). Vastastikuse abistamise kassa on organiseeritud seltsimeheliku materiaalse abi andmiseks üliõpilastele. Kassa ülesandeks on anda oma liikmetele vajaduse korral lühivõi pikaajalist laenu. Lühiajalist laenu antakse tähtajaga kuni üks kuu, pikaajalist aga kuni 3 kuud. Laenu ülemääraks on stipendiumi suurus, stipendiumi mittedaavil aga 150 rbl. Iga laenu saanud üliõpilane tasub laenu kasutamise eest protsente, kuus 0,5% ulatuses laenusummast. Laenude mitteõigeaegse tagastamise eest võetakse völasummalt 1% viivist iga ületähtajalise kuu eest. Juhul, kui laenu saaja tungivatel põhjustel tähtajaks ei saa laenu tagastada, on kassa juhatusel õigus anda pikendust kindla tähtajani.

Kassa liikmete suhtes, kes ei tasu oma võlga määratud tähtajaks, võetakse tarvitusele ühis-kondliku mõjutamise vahendid. Abistamiskassa liikmeks võib olla iga TPI üliõpilane, kui ta

on ametiühingu liige. Iga kassa liikmeks astuja esitab vastava soovivalduse kassa juhatusetele. Kui üliõpilane on olnud juba vähemalt ühe kuu kassa liikmeks, on tal õigus saada laenu. Vastastikuse abistamise kassa sisseastumismaksu suuruseks on 3 rbl.

Seltsimehed üliõpilased, nagu ülaltoodust selgub, on teil soodne võimalus saada VAK-i kaudu abi hinnaliste asjade muretsemiseks. Astugem kassa liikmeks. Praegu kuulub kassa liikmeskonda enam kui 200 inimest meie perest.

Lähema informatsiooni saamiseks pöörduda kassa laekuri T. Krooni (AT-54) poole. Laekuri vastuvõttutunnid ametiühingukomitees on igal kolmapäeval kellal 13.30—15.00. VAK-i juhatus

Toimetaja O. PÖDER

Орган партбюро, дирекции, комитета ЛКСМЭ и профкома Tallinnского политехнического института «Таллинский Политехник» г. Таллин.

Oktoobri lõpul toimunud liiklusdekaadi jooksul tabas TPI rahvamalevlaste brigaad liikuvalt trammilt hüppamas arvukalt üliõpilasi. Julgete «lendurite» hulka kuulusid Falstein (E-55), Mudretsov (AL-35), Orgusaar (AA-39) jt.